

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:
3 hasábos petítor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitvány petítorára 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.
Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezektől fogadunk el.
Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

A magánhivatalnokok.

A magánhivatalnokokat is fölébresztette a kenyérgond, a kenyérmezei küzdelem, hogy nagyon is bizonytalan helyzetüket végre valahára méltányosabban szabályozhassák, mint ahogy eddig szabályozva volt.

Valóban szinte bámulatos volt, hogy eddig összetett kezekkel nézték a társadalom egyéb rétegeiben keletkezett mozgalmakat s csak ily nagy későn gondoltak arra, hogy jó volna nekik is mozgalmat indítani.

Eddig a magánhivatalnokoknak valóban kritikus helyzetük volt, ami a kenyérbiztonság kérdését illette.

A magánhivatalnokok nagy zöme iskolázott, intelligens egyénekből áll. Gazdatisztek, pénzügyi vagy egyesületi hivatalnokok, kisebb, nagyobb irodákban alkalmazottak, kik olyan fizetéssel vannak ellátva, hogy abból bátran családot alapíthatnak; de akiknek nagy részét — amint a tapasztalat bőven igazolja — a család-alapítástól visszatartott és visszatart még az a gondolat, hogy anyagi létkérdésük egy embernek, esetleg néhány embernek szeszélyétől függ. Mert hisz eddig az ő helyzetük törvényhozás útján szabályozva nincsen. Őket semmi egyéb nem biztosítja, mint esetleg a magánszerződés, mely — amint tudva van — a hivatalnokot tartó és szerződötto feleknek, a főnököknek, rendszeren tág kaput szokott nyitni arra, hogy az esetleges elbocsátást szerződési pontokkal lehessen megokolni.

Nem találkoztunk-e az életben akárhány ilyen elbocsátott magánhivatalnokkal, ki családjával ki volt dova az élet, a sors bizonytalanságának s ki hosszas pörlekedés, utánjárás, perpatvarok után legfőlebb annyit nyert, hogy megítéltek neki félévi vagy egészévi járandóságot, aztán mehetett tovább, neki az élet rideg, eljesező, kétségbeejtő bizonytalanságának.

Hány ilyen dúlt alakkal találkozunk még ma is az életben, kik ajtóról ajtóra járnak hiva-

tal, alkalmaztatás után! Intelligens, derék, munkaképes egyének, kiknek a magasabb műveltség színvonalán kell állniok, kiknek úri módon kell élniök a semmiből; akik igyekeznek is, amig lehet, fentartani az uralmukat külsőjükben is; de akik végre mégis csak lekopnak, elrongyosodnak, elzülnek, különösen, ha családos emberek.

Ez a sorsuk a magánhivatalnokoknak, kiknek sorsa egyes emberek szeszélyétől függ s kik akárhányszor önvétkük, önhibájuk nélkül jutottak a kenyértelesség kétségbeejtő állapotába; akiket alig őriz szigorubb intézkedés posztiojukon, mint a cselédeket.

Ezek az igazi kaputos cselédek!

Nagyon könnyű dolog elítélni azokat a szegény embereket, akik kopott, rongyos öltözetben ide-oda kóvályognak; de aki azoknak sorsába mélyebben betekint, legtöbb esetben meg fogja találni mindazt a vérlázító embertelenséget, mely őket családostul a nyomorba taszította.

Talán egy átkos pillanatban az embertelen bánásmódú főnökkel szemben fölébredt bennük az emberi önérték; talán kissé föl merték emelni fejüket, hogy a sokáig elnyomott, elfojtott kinoknak egy önkéntelenül fölszakadó szóban kifejezést adjanak; és ez éppen elég volt arra, hogy sorsuk kockája el legyen vetve...

Az a szegény (talán emberi önértéke miatt) elbocsátott magánhivatalnok nem volt mindjárt ilyen kopott, ilyen elzülött, mint mikor már a társadalomnak szemet szúrt.

Eleinte tisztességes öltözetben, vasuton vagy kocsin járt el magát bemutatni ide is, oda is, hol a magán uton vagy az újságok „kiszáradtjai“ útján vett értesülés alapján valami alkalmaztatást remélt. Míg megtakarított filléreiből került.

De a pénz fogyott; a család egyéb kereset híján sokat fölemésztett; végre mindenből kikopott, kifogyott; gyalogszerrel kellett járnia; maga is elrongyolott öltözeke megfakult; arca

beesett, dúltta lett; egész lényé magára öltötte a nyomorultaknak azt az ideg borzongató alakját, ami olyan nagyon hasonlít a kiszabadult gályarabéhoz.

Ha egy-egy ilyen különös alakkal, a régi tisztességnak egy-egy ilyen romlakkal találkozol, előttd áll a magán-hivatalnok sorsának drámai hőse: az elbocsátott kaputos cseléd.

Igaz, hogy a humanizmus jelenlegi színvonalán már egyre ritkulnak ezek a desperatus alakok; a kenyér ma már a magán-hivatalnokokat tartó egyének előtt sokkal szentebb, hogy sem ezt fontosabb ok nélkül, különösen a családostul egének szájából, kivennék; de azért bizonyára nagyon sok alkalommal kell a magán-hivatalnoknak éreznie erkölcsi súlyát annak a körülménynek, hogy helyzete a főnökkel szemben még törvényhatóságilag nincs úgy szabályozva, mint a vele egyenlő társadalmi színvonalon álló közhivatalnokoké.

Most már bizonyára csak is ez a sokszor érezt erkölcsi súly fogja őket aktivitásra szólítani; aminek már csakugyan elérkezett az ideje.

Mielőtt azonban a nagyobb actiót megindítanák, nagyon jó volna maguknak is erkölcsi testületté tömörülni. Láthatjuk, tapasztalhatjuk, hogy minden mozgalomnak életet, erkölcsi súlyt csak a testületi tömörülés adhat. Ezt nekik is meg kell tenniök!

Jól tudjuk, hogy a mi megyénkben is százakra megy a magán-hivatalnokok száma, kiknek sorsa érdekli a társadalmat, érdekli a nemzetet, a hazát is; mert köztünk élnek, meg róva a hazafiui terhek viselésével, de felruházva egyuttal a hazafiui jogokkal is.

Ezeknek közvetlen érdeke adta kezünkbe a tollat, hogy őket erkölcsi tömörülésre szólítsuk föl. Ezeknek érdekében festettük le a magán-hivatalnok sorsát, talán kissé sötét, de lehetőleg hű, igaz vonásokkal, hogy fölkeltsük irántuk az egész társadalom s kiválóan a megyei intéző körök érdeklődését, hogy minden irányban jó hangulatot ébreszszünk ahhoz a mozgalomhoz,

A „Zalamegye“ tárcája.

Egy végrendeleti — záradék.

(Beszély.)

Irtá: Németh Elek szül. Andaházy Irén.

(Folyt.)

Lilly egyedül maradt fájó lelkével s lázasan esapongó képzelmeivel. Az éji szél sűvitve csapott a kandalló hamvadó parázsába, hogy a rejtett szikrák seregeve rebbentek szét benne, mintha valami szellemi kéz ütött volna közéjük.

Lilly ide-oda hánykódott forró fekhelyén. Nem tudott menekülni egy keblében ébredő s rajta erőt vevő eszmétől...

Növéré boldogságának látásán, vágyó lelkében mindinkább ébredni érzé az ujonnan keletkező és szerinte képtelenségnek hitt — remény édes vigaszát.

Majd elutasította magától, — majd ismét önkénytelendéte magában; félt tőle — s mégis megvolt már barátokozva vele; — küzdött ellene és úgy érezte, hogy nem menekül meg többé tőle...

Az ágya melletti asztalkának fiókjából kivett írszereket és egy vörös, maroquinba kötött „Napló“, melynek lapjai között két levél volt lenyomatva. Elővette mind a kettőt s figyelmesen kezdé olvasgatni. Az egyik a nagyatyjának utolsó akaratát tartalmazó irat — a másik Honórnak „Euláliához“ címzett levele volt.

— Keserves sóhajással vált meg ez utóbbi: — „Ah! Istenem, — hiszen nincs mit remélnem többé...”

Aztán felült ágyában, elővette naplóját és irt — gyorsan — sietve. Eleinte elborult arcvonásain lassan kiült a csendes megnyugvás földöntúli átszellemlése.

Az a kisértő eszme mégis hatalmat nyert fölötté... Hiába űzte el, mint magához nem méltót: — ott fészkelte az már lelke mélyében.

A „Naplóba“ irt sorok ezek voltak:

„Sösd, október hó 20 án.

Itt van — házunk falai között, mint hős, — mint sebesült! — Nem halt meg tehát... Eljött gyönyörködni szervedéseimben. Hát én megérdemeltem ezt tőled?... Hagytál volna most már felejtetni!...

Szegény nagypapám! Ha tudná...! Élete utolsó napján fedeztem fel előtte titkomat, hogy Honórt szeretem és viszontszerelmét bírom. É felfedezés volt az utolsó örömsugár életében. Kész végrendeletét ekkor azon záradékkal töltötte meg, melynek célja volt egy szerető emberpárt boldoggá tenni. Szándéka meghiusult. Dezsényi Honór hozzám irt levele elég világos... Mást szeret... Én pedig most is szeretem, jobban, mint valaha és szeretni is fogom a siron is túl...!

Nem élhetek nélküle, de ha arra gondolok, hogy holnap viszontlássam s tán találkoznom kellene vele, — azt sértett büszkeségem nem bírja elviselni.

Vizontlátni őt, annyi, mint megbocsátani neki, — oh! pedig az nem szabad nekem — nem soha!

Mily boldog voltam s mívé lettem e levél óta! Hányszor elolvastam, a jó Isten a megmondhatója. Minden szava egy-egy csepp méreg: — kiűritém már tenékgig.

Olyan különös ez a levél... Ha tréfa, — vagy félreértés, — vagy valami véletlen — — —? Oh! nem, nem. Dőre hit, — balga remény! Elzárom szívemet előletek, — lehúnyom a szememet, — befogom a füleimet: mégis kínoztok, mégis kísértetek! Vége, vége mindennek...

Mimykém, jó nővér: — fájó titkot rejtegettél tehát te is, jól sejtém! — De érző hű szívednek meglett édes, megérdemlett jutalma s karjaidba zárthatod

hűen szerető jegyesedet! Légy boldogabb, mint én, aki imádkozom, hogy a jó Isten, aki engem elhagyott, — hozzád legyen jó és kegyelmes!

Lelkem oly nyugodt, oly csendes! Béke mindenütt.

Isten veled... Honór... Megbocsátok — — —“

Itt az irás félbeszakadt. A leányka kezét összehúta, imádkozott. Abban a pillanatban a gyertya nagyot lobbant — és elsötétült minden.

Lilly visszahanyatlott vánkosaira. Csend volt, csak az óra ketyegése hallatszott. Aztán egy gyöngye csörrenés a földön, mintha valaki vékony üvegtárgyat ejtett volna ki a kezéből.

Egy utolsó fohász — — — és mély halotti csend utána...

Már a kora hajnali órákban talpon volt az egész kastély s lakói szomorú, kisirt arcokkal jártak-keltek szeretett úrnőjük oly váratlanul bekövetkezett gyászese-tének változó versióit egymással közölve, megbeszélve, majd siránkozva, mint a hogy ilyen alkalmaknál a cselédség tenni szokott.

Mimykém, jó nővér: — fájó titkot rejtegettél tehát te is, jól sejtém! — De érző hű szívednek meglett édes, megérdemlett jutalma s karjaidba zárthatod

A leányka takarója felett összekulesolt kezekkel, merev mozdulatlansággal feküdt ágyában. Arcán a tegnapi láz égő piros rózsái helyett a lilium hóhérsége honolt. Előtte a takarón nyitott naplója a két levéllel s lent az ágy szőnyegén az üres üvege.

Mimykém, jó nővér: — fájó titkot rejtegettél tehát te is, jól sejtém! — De érző hű szívednek meglett édes, megérdemlett jutalma s karjaidba zárthatod

Azonnal Űdoért küldött. Az orvos, ki Lotty által már a folyosón értesült az esetről, először is fájdalomtól megtört mennyasszonyát igyekezett vigasztalni, a ki zokogva borult a nyakába.

melylyel — ha erkölcsileg alkalmas módon és formában tömörülnek — bizonyára sikerülni fog nekik eddigi, éppen nem irigylésre méltó helyzetüket majd törvényhozás útján, a közhivatalnokok helyzetét legalább is megközelítőleg, rendeztetni.

A zala-egerszegi ügyvédi kamara köréből.

A zala-egerszegi ügyvédi kamara kiadta a kamaránál az ügyvédek, valamint az ügyvédjelölteknek lajstromában 1892-ik évi december hó 31-éig bejegyezve levő ügyvédeknek és ügyvédjelölteknek névjegyzékét.

Az ügyvédek névjegyzékében bejegyezve volt 179 ügyvéd; közülök Zalavármegye területén van 106, vagyis a kamara tagjainak 59,22%-a, Somogyvármegye területén pedig 73 vagyis 40,78%.

Az ügyvédjelöltek lajstromában bejegyezve van 41; közülök 22 vagyis 53,66% van Zalavármegyében és 19 vagyis 46,34% Somogyvármegye területén.

A kamara tisztviselőinek és választmányi tagjainak névsora:

Szigethy Antal (Zala-Egerszeg) elnök, Isoó Alajos (Zala-Egerszeg) elnök helyettes, Hajik István (Z.-Egerszeg) titkár, Horváth József (Z.-Egerszeg) ügyész, Szalay Ferenc (Zala-Egerszeg) pénztárnok. Választmányi rendes tagok Zala-Egerszegről: dr. Czinder István, Krosetz János, Boschán Gyula, dr. Szigethy Elemér, dr. Obersohn Mór; dr. Vaszary János (Kaposvár), Pap Sándor (Keszthely), Oroszváry Gyula (N.-Kanizsa). Póttagok: dr. Haidekker Károly (Kaposvár), dr. Fülöp Kázmér (N.-Kanizsa), dr. Hajós Ignác (Zala-Egerszeg), Surgóth Miksa (Sümeg).

A vármegyénk területén az ügyvédi kamara lajstromába bejegyzett 106 ügyvéd közül van Nagy-Kanizsán 36 (33,96%), Zala-Egerszegen 20 (18,87%), Tapolczán 10 (9,43%), Keszthelyen 10 (9,43%), Alsó-Lendván 7 (6,60%), Sümeghen 7 (6,60%), Csáktornyan 5 (4,72%), Perlakon 4 (3,77%), Letenyén 3 (2,83%), Köveskallán 1 (0,94%), Kővágó-Örsön 1 (0,94%), Baksán 1 (0,94%).

Névsora a zala-egerszegi ügyvédi kamara lajstromába vármegyénk területén bejegyzett ügyvédeknek lakóhelyeik szerint csoportosítva.

Alsó-Lendván: Hajós Mihály, Isoó Ferenc, Kovács János, Lendvay Matyas, Nagy József, Petrik Gyula, dr. Wollák Adolf.

Baksán: Baka Boldizsár.

Boldogfán: Nagy Károly.

Csáktornyan: Bezéthy István, Molnár Elek, Sárossy László, Wollák Rezső, Zakál Henrich.

Keszthelyen: Hoffmann Soma, Király Lajos, Lénárd Ernő, Pap Sándor, Szabó Pál, Szabó György, Stieder Lajos, dr. Schwarz Zsigmond, Trsánszky Lajos, Vértessy Iván.

Kővágó-Örsön: Czigány Károly.

Köveskallán: Kaszás Dezső.

Letenyén: dr. Csempesz Kálmán, Málics János, Zakál Gyula.

Nagy Kanizsán: Baboss László, dr. Bentzik Ferenc, Darázs Zsigmond, dr. Dick József, dr. Dezsényi Árpád, Eperjessy Sándor, Faics Lajos, dr. Fárnek László, Fischl Pál, Freiler Adolf, dr. Fülöp Kázmér, dr. Friedl Odón, Györfly János, Hertelendy Béla, dr. Horváth Antal, dr. Hauser János, Kovács Lajos, dr. Lőke Emil, dr. Neusiedler Antal, Oroszváry Gyula, dr. Plosser István, Rapoch Gyula, Remete Géza, dr. Rotschild Jakab, dr. Rotschild Samu, dr. Rosenberg Mór, dr. Schwarz Adolf, Szalay Lajos, Sebestyén Lajos, Simon Gábor, Tandor Ferenc, dr. Tuboly Gyula, Tuboly Viktor, Tripammer Rezső, Trojkó Lajos, Varga Lajos.

Perlakon: Csesznák József, Gresz Alajos, Szabó István, dr. Tersánszky Gyula.

Sümeghen: Barkóczy Károly, dr. Jenvay Géza, Surgóth Miksa, dr. Székely Albert, Takács Alajos, Takács Zsigmond, Záborszky Elek.

Údo mindenekelőtt az üvegesét óhajtá látni, hogy annak volt tartalmáról magának tudomást szerezzen.

De alig rejthetné el ijedségét, a még mindig remélő Mimy előtt, midőn annak feliratát olvassa: „Morphium muriaticum.”

Vége!... Oda minden remény...

És titokban letörle homlokáról a rémület sajtolt izzadságot.

Ily adag után okos ember nem gondolhat mentésre.

Egy tekintet az áldozat halothalványságára, mélyen lehunyt, sötét gyűrűktől kerített szeméire — meggyőzték a többiről.

Azon gondolkodott, mikép adhatná menyasszonyának legtapintatosabban tudtára, hogy itt a halált hozó mérgező romboló hatása bevégzte működését, midőn az ajtó megnyílt s azon Miska karjára támaszkodva Honór lépett be.

Mimy az első tekintetre fel sem ismerte volna a megtört alakban, a fájdalomtól, nap hevétől, lelki szenvedéstől elváltozott vonásokban, e szerény, nyugodt, rokonszenves ifjában az egykor oly délceg, kicicomázott, önhittségét duzzadó Dezsényi hadnagyot, kit e néhány hónap, a fájdalom tisztító tüze, a veszély és halál megszokott látása Údo nemesítő befolyása, — annyira meg tudott változtatni.

Midőn Honór Mimy előtt némán meghajtá magát, bámulni látszott valamely rendkívüli hasonlatosságon, mely egy pillanatra megdöbbentette őt! — De már a jövő percben felismerte tévedését.

Honór azért jött le szobájából, mert az őt felébresztő Miska utján arról értesült, hogy a ház úrnője ez éjjel mérgező által vetett véget életének.

Honórt e hirre az összefüggés egy rettenetes sejtelmé dermesztette meg s lelkiuralásuktól üzetve, maga jött el, hogy e dologról felvilágosítást szerezzen. Amint azonban egy tekintettel az ágyában fekvő mozdulatlan

Tapolczán: Csendes József, Dienes Sándor, Diskay Sándor, dr. Hoffmann László, dr. Kovács Vilmos, dr. Mányóky Gyula, Nagy Aladár, Szigly József, Ujváry Péter, dr. Zalai Simon.

Zala Egerszeg: Árvay Lajos, dr. Árvay László, Boschán Gyula, dr. Czinder István, Hajik István, Horváth József, dr. Hajós Ignác, Z. Horváth Gyula, Hollósy István, Isoó Alajos, dr. Kele Antal, Krosetz János, Nagy Farkas, dr. Obersohn Mór, Ruzsich Károly, Szalay Ferenc, Szalmay József, Szigethy Antal, dr. Szigethy Elemér, Veisz Izidor.

Erdőügy.

A szombathelyi erdőfelügyelőség vármegyénk erdőségének 1892-ik évi állapotára vonatkozólag a vármegye erdészeti albizottságához évi jelentését betérjesztvén, ez a közigazgatási bizottság február havi ülésén felolvastotta és tudomásul vétetett.

A jelentés alapján vármegyénk erdőügyére vonatkozólag közöljük a következőket:

A jelentés első sorban felemlíti, hogy a készítéséhez szükséges adatokat úgy szolván kizárólag a betérjesztett rendszeres üzemterveknek a helyszínen történt felülvizsgálása, nem különben a mintegy 15 erdőrendészeti áthágásnak helyszínen való letárgyalása alkalmával szereztek, minek folytán a magán erdők részletesebb megvizsgálása az erdőfelügyelőség két közegének egyéb irányú elfoglaltsága miatt az 1892. év folyamán teljesíthető nem volt.

Alapítványi, hitbizományi, valamint egyházi személyek és testületek nagyobb kiterjedésű erdőségeiben a kezelési és őrzési teendőket az erdőtervényben előírt minősítéssel bíró egyének végezik s minthogy ezen erdőket egyuttal magas helyen jóváhagyott s rendszeres és kis részben még ideiglenes üzemtervek szerint és ezekkel előírt rendelkezéseknek megfelelően kezelik, a kihasznált vágás területeket a kellő időben megfelelő szakértelemmel és így kielégítő sikerrel is beerdősítették, a legelőtési tilalmakat betartották, ezen erdők állapota teljesen kielégítőnek mondható.

A közös erdőtiszt tartására csoportosult kisebb erdőbirtokosok erdőségei mintegy fele részben felsőbb helyen jóváhagyott rendszeres üzemterv szerint kezeltetnek; igen sok rendszeres üzemterv terjesztetett fel jóváhagyás végett úgy, hogy egészen még 141 birtokról készíthető rendszeres üzemterv. Ha ebből levonatik azon birtok szám, melyre a külső felvételek 1892-ik évben befejeztettek: oly csekély birtokszám marad vissza, hogy ezeknek berendezése ez év folyamán bizony remélhető.

Ezen kisebb erdők szakszerű megőrzése céljából rendszeresített erdőőri állomások nagyobb része szintén betöltetett már s minthogy úgy a kezelési, mint az őrzési teendők kellő szorgalommal végeztetnek, a kihasznált területek nagy része beerdősített, a legelőtési tilalmak — egyesek kivételével — betartottak, ezen erdőkben a javulás most már szembejövő. S ha most még a multban elkövetett hibák és mulasztások nyomai nem is enyésztek el teljesen, rövid idő múlva állapotuk az állam felügyelet alá tartozó nagyobb birtokosokéval hasonló lesz.

A magán kézen levő erdők állapotában a megelőző évi jelentésben felhozottakkal szemben csak annyiban észlelhető változás, amennyiben számos birtokosnál a nem feltétlen erdőtalajon álló erdőket részben kiirtották s mezőgazdasági művelés alá vonták.

Az erdők nyilvántartásáról vezetett törzskönyv adatainak helyesbítése céljából kívánatos volna ezen irtások folytán az erdőállományban beállott apadás kiterjedését, ha csak megközelíthető pontossággal is, megállapítani.

Minthogy az erdőfelügyelőség két közegé az évenként átlag mintegy 250—300 üzemtervnek helyszíni felülvizsgálását s a háromezer darabot meghaladó egyéb írásbeli teendőjét sem képes kellő időben elintézni és ennek folytán a magán tulajdonosoknál bekövetkezett

alakban Lillyre ismert, kezeit szívére szorítva, kétségbeesetten ihéget:

„Az Isten szerelmeért...! Mi történt itt...?”

Údo odament barátjához.

— „Légy erős! Darvass kisasszony morphiomot vett, — itt nincsen többé segítség!”

— „Darvass...!” — kérdi Honór révedezve. —

„Hisz ez itt menyasszonyom — Lilly, — nem pedig Darvass Eulália kisasszony...!”

— „De igen, hadnagy ur!” — felel Mimy könnyező szemekkel. — „Szegény jó nővérem neve ez, csak rövidség kedvéért hívtuk őt Lillynek... Itt vannak hátrahagyott levelei; — az egyikben ön saját írására fog ismerni...”

Mintha Honór e szavakra szoborrá változott volna, — oly mozdulatlanul bámult az előtte kitért „Napló” lapjára...

Az erre következő általános hallgatásban csak a mindent megfigyelő Miska legény zokogott esendesen, ki nem nézhetve szeretett ura fájdalmát, az ágyfüggönyök mögé állva, azoknak bársonyába törülte meg könnyeit.

— „Ni, ni!” kiáltja fel egyszerre az asztalán álló üvegesét megpillantva — „Hát ez hogyan került ide...? Ma már mennyit kerestem!”

Údo egy kereménytől megragadta, csendesen kérdezte a legénytől:

— „Nem emlékszel, — tele volt-e ez az üveg morphiommal?”

— „Azon kezdem ezredorvos ur, jelentem alássan, hogy nem is volt abban néhány szemernyinél több ebből a szerből, mert egyszer ez az ibrik véletlenül le talált a földre esni s ami benne volt — — hát bizony kiömlött ám belőle.”

Údo örömeiben magával vonta Miskát a mellékszobába, hogy ott szabadabban kivallathassa. Ez azonban meglehetősen kelletlenül követte az orvost, tartva tőle, hogy egy k s fejbütéssel fog ez ügy végződni.

apadás kiterjedését, valamint ezen erdőkben folytatott kezelés ellenőrzését teljesíteni nem képes: kívánatosnak véli az erdőfelügyelőség, hogy a járási erdőtisztek a vágások kitérítésekor a tudomásukra jutott irtásokat, a birtokosok nevének megjelölésével, az erdészeti albizott ságnak, esetleg az erdőfelügyelőségnek bejelentessék azon célból, hogy ezen bejelentés alapján a kir. erdőfelügyelőség közgei beutazásuk alkalmával a kiirtott terület kiterjedését nagyobb idővesztés nélkül meg szemlélhessék és kiterjedésüknek megállapítása után a törzskönyv helyesbítése iránt javaslatot tehesse.

Közegészségügy.

Dr. Hány István tisztb. megyei főorvos a vármegye területén január hónapban észlelt közegészségi állapotról és egyéb, a közegészségügyet érintőkről a következő jelentést terjesztette be a közigazgatási bizottság február havi üléséhez:

Az időjárás egyáltalán erős fagyokkal, nagyobb csapadékokkal zord volt.

A felnőttek közegészségi állapota — dacára a hosszan tartó erős hidegek és szeleknek — a megye legnagyobb részében igen kedvezőnek mondható, amennyiben a megbetegedések száma kevés és emellett a légzőszervek hurutos és lobos bántalma, úgy szintén a hagymáz, izületi csúsz letolyása kedvező volt.

A gyermekek közegészségi állapota nem volt kielégítő, sőt majdnem rosznak mondható; mert a légzőszervek hurutos és lobos bántalmának nagyobb számban való fellépte mellett kanyaró, rubeola, gőrcsős köhögés, croup és dyphteritis a megye nagy részében szörványosan mutatkozott s míg dyphteritis Keszthelyen, Fenéken, B.-Füreden, Tihanyban járványszerűleg lépett fel, mely községekben megbetegült összesen 39 gyermek, ezek közül meggyógyult 23, meghalt 15, gyógykezelés alatt maradt egy; addig Sándorháza és Sajtörön a vörheny uralkodott járványszerűleg s ez utóbbi községekben megbetegedett összesen 41 gyermek, akik közül meggyógyult 29, meghalt 8, további gyógykezelés alatt maradt 4.

Boncvizsgálat három esetben teljesített és pedig mind három esetben rendőri tekintetből. A halál legközelebbi oka volt egy fulladás, egy véres guta, egy has-hártyalob.

Külső hullaszemle rendőri tekintetből véghezvitetett 4. Súlyos sértés bejelentetett 6.

Öngyilkosságot 8 egyén követett el; 4 magát fölakasztotta (Vas Mihály sárosi, Csenyei Juli pulai, Benke Ferencné eszteregyei, Cziráki Antal nagy-kapornaki); 3 magát agyonlőtte (Mild Jenő sümegi, Szabó Péter balaton henyei és Zsuppán Ferenc bazitai), egy (Juhász Jánosné habóthi) hasat fölvágta.

Véletlen szerencsétlenség általi halálnak 9 egyén esett áldozatává és pedig ezek közül Venus Anna letenyeyi megégett; Heilvoget József tapolczai, Steiner János sáska, Böröndi József kilimáni, Nagy István csátródi, Matics Katalin szoba lakosi, Menjünk István esztergáni megfagytak; Krausz József zala-egerszegi szengőz által való mérgezés, Molnár György kerka-szent-mihálytai pedig létráról leesve, a szenvedett zuzódási sérülés következtében halt el.

Elmezarav csak egy egyénnél észleltetett, aki, mint csendes elmebeteg, házi ápolás alatt hagyott.

Szent-Gróth, 1893. február 14.

A kalendárium csináló nagyon fukaron bánt velünk az idén: csak hat hétre szabta a tarsangot. Hat hét! kevés idő a mulatni szerető fiatalságnak, — sok a bálozó leányokkal megáldott papáknak.

Hogy a rövid farsang kellőképpen felhasználható legyen, egyik bál a másikat érte; az ember ki sem jött a mulatozásokból, a táncból. Itt bál, ott bál, mindenütt mulatság és csodák csodája, mindegyik „várakozáson felül sikerült.”

Bosszuságára éppen Ferenc, az inas, e szobában volt porolással elfoglalva. Szörnyen restellte, hogy ez is tanuja legyen a bekövetkezendő inquisitionnak.

— „Úgyan legyen olyan szives kedves barátom!” mond Ferencnek intézve szavait — „az ezredorvos urnak egy kis jó ó-bort hozni. Rosszul érzi magát.”

És midőn az inas nagy készséggel távozott, bosszúsan morogta utána:

— „Cibil pimasz!”

Minden más alkalommal Údo nevetett volna e comicus jelenetnek; de mostani izgatottságában fel sem tűnt neki. Nem is hallotta.

Egyedül maradván, mindjárt vallatni kezdé Miskát:

— „Azt mondd, nem volt ebben az üvegben morphiom?”

— „Jelentem alássan igenis úgy mondtam.”

— „Kiöntötted, — tudod biztosan?”

— „Az az, hogy — kiöntötődött.”

— „Mely alkalommal?”

— „Alássan kérem ezredorvos ur — oh! igen-igen régen volt ám, — talán nem is igaz!”

— „Ne beszélj bolondokat. Felelj röviden s a valót mondd meg.”

— „Hátha tudni akarja ezredorvos ur... Még a táborban a szekrényke tisztogatása alkalmával.”

— „De hisz az üveg nem volt üres — meglátszik rajta?”

— „Kérem alázatosan, ne tessék most már reám haragudni. Meggyódom a bünyömet: bizony én azt a szerencsétlen ibriket egy kis ártatlan törött fehér cukorral töltöttem meg, minthogy az leginkább hasonlított ehhez az átkozott nevű... izéhez.”

Miska most már nyugodtan elkészült a fejbütés szerinte kimaradhatlan bekövetkezéséhez, — midőn az ajtó feltárult s azon — Ferenc lépett be, tálcán egy üveg tokajt és egy bilikomot hozva.

Erre már Miskát végkép elfutotta a mérge.

A tudósítónak már vérebén van az általa „ékesen“ leírt bárlól ekkép referálni, hogy az a „hozzáfűzött reményeknek teljesen megfelelt“, vagy hogy „várakozáson felül sikerült.“

Minő üres frázis ez, — mintha nem azon feltevéssei mennék a bába, hogy az reményeinknek: jól mulathatni, meg ne felelne, vagy ne sikerülne.

Ön kétkedik szerkesztő úr? Engedelmet kérek, ez úgy van — legalább nálunk Szent-Gróton.

Hogy itt minden bál a várakozáson felül szokott sikerülni, igazolják a különböző lapoknak küldött referádák, miket pedig mindenkor más más tudósító írt; köztük olyan is, ki némi pessimissmussal nézte (de nem elvezte) végig egyik vagy másik bált.

De nem is képzelhető az Szent-Gróton másként. Emlékszem rá, hogy a hatvanas években az egész megye, sőt a szomszédos Vas, Veszprém s Somogy megyék arany ifjusága itt adott magának találkozózt a bálokon — olyan mulatságokat rendeztek itt, hogy hírok a hetedik vármegeyébe is eljutott. — Hej! sokat mesélhetnének a

„Korona“ nagytermének falai azokról a bűbajos bogár s kékszemű tizes leánykákról, kik itt mondták el szívük választottjának a boldogító „igent“ De hallga eltértem tulajdonképpeni tárgyamtól, a bál referátától; mert kérem, két csinos menyecskének határozott óhajára vállalkoztam arra, hogy megírom szerkesztő úrnak, hogy a t. hó 12-én az önk. tüzoltó-s a jótékonyegylet javára rendezett bál minő szépen, minő kedélyesen folyt le. Hát nem kell ahhoz a kedélyességnek non plus ultrája, ha a rendezőség, kik egyébként igen derék úri emberek, a helybeli tüzoltó tagokat egy íven hívták meg? tudtukra adva, hogy 12-én bál lesz, tessék eljönni! S el is mentek, kivéve azokat, kik hon maradtak. Továbbá nem-e kedélyes az olyan multság, hol az ember annyira otthon érzi magát, hogy az első négyes fináléját végig énekel. — Huszon négy pár táncolta a négyest, de más hévvel, minő lelkesedéssel, akár csak a csárdást, csak a pirkadó hajnal vetett véget ezen sokak előtt emlékezetes mulatságnak.

Ott voltak: Özv. Antal Imréné, özv. Berger Jánosné, Berényi Jenőné, Fülöp Kalmanné, Hitug Árpádné, Kis Józsefné, Kohári Józsefné, Krausz Lipótné, Kren Rezsóné, dr. Mizner Antalné, Mór Jánosné, Mizner Dávidné, Morgenstern Ignacné, Németh Zsigmondné, Neuman Mórné, Pék Lajosné, özvegy Steiner Adámné, Sövény Lajosné, Stern Ignacné, Schwarcz Bernátné, Sholcz Karolyné, Totola Józsefné, Tavasz Istvánné, Zathureczky Mártonné, Holy Anna, Kren Janka, Schwarcz Janka, Vinkovics Juliska, Krausz Mari s Gizella, Tavasz Róza, Antal Krisztina, Klossz Janka, Totola Hermin stb.

Felülfizettek: Harkányi Károly 5 frt, Boti Péter 2 frt, N. N., Zathureczky Márton, Sholcz Károly 1 frt 40—1 frt 40 kr., Rezsőffy György, Fülöp Kálmán, Vagner Gyula, Vagner János, Bari János, Fülöp Zsigmond, Präser János, Stein Miklós 1—1 frt; Kiss József 90 kr., Köszegi Imre 50 kr., N. N., N. N., Németh Zsigmondné, Neuman Mór, Hitug Árpád 40—40 kr., N. N., 30 kr., N. N., Krisztkovich, N. N., Heltler Ferenc, Berényi Géza, Varga Károly, Steiner Adámné, Sövény Lajos, Steiner Pal, Hoffman Simon, Kóber János, Glaser József, Kluger Samuel, Horváth József, Köszegi Kálmán, Farkas János és Köszegi József, 20—20 kr., Schwarcz Bernátné 10 kr.

Légrád, 1893. február 14.

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy becses lapja hasábjain, — innét a horvátországról — én is beszámolhassak az ideai tarsangról.

A légrádi önk. tüzoltó egyesület tisztikara ugyanis sok tervezgetés, annál több nehézség után egy táncal egybekötött műkedvelői előadás megtartását határozta el, amelynek sikerében, tekintve exponált helyzetünket s az anyai kellemetlenséget okozó átkozott Dráva folyó gyen-

— „A menykőbe is!“ — kiált fel a tálcát Ferenc kezei közül indulatosan kiragadva s az asztalra dobva, hogy csak egy poharat hozott, mikor látja, hogy ketten vagyunk hozzá. — Gyorsan még egyet! In—dúl!“

Ferenc nagyot bámult, — aztán, mint a ki tudja, hogy ilyen tegyvertogható urakkal nem jó újjat húzni — engedelmesen távozott.

Údo Miskát gálléránál megragadva, sürgetve kérdezé:

— „Mernél-e esküdni rá, hogy igaz, amit mondtál?“

— „Mindenne, a mi szent! — Ha akarja ezredorvos úr, — akár meg is eszem, a mi a földre van kiömölve — jüres üvegestől együtt!“ — Csak hát ütött volna már egyszer nyakon, mert 'iszen megérdemlem: belátom no!“

Údo azonban kiterjeszté karjait s repeső szívvvel kiáltá:

— „Jer a keblemre — fiu! Áldjon meg az Isten téged!“

Azzal ott hagyta a bámuló Miskát s a mellékszó bába rohant.

Az épen belépő s poharakat hozó Ferenc pedig látta, hogy Miska a drága borból töltöget magának tele pohárral.

— „Hát maga mit mivel?“ kérdi e merészséget még sem hagyhatva szó nélkül a tisztesség tudó liberális veterán.

— „Ej hát no: bruderschaftot akarok kenddel inni, kedves Ferenc bácsi, — azért csak ide azzal a másik edényvel . . .“

— „Servus bruder!“ — hangzék a teremben vidáman s a két új barát egymás nyakába borúlt.

(Vege köv.)

gülő derekát, nem éppen vérmes reményeket táplált a rendezőség. De hála a szereplők vasszorgalmu törekvésének s a jégkérgétől már már szabadulni kívánó Dráva türelmességének, a f. hó 11-én megtartott „Lilium“ című vigjáték előadása nagyszámu helybeli és vidéki közönség élénk részvétele mellett a várakozáson felül sikerült, ami a rendezőség és a szereplők együttes és elvitázhatlan érdeme, kik elvállalt szerepüknek kitünően megfélelték s a jelen voltak részéről a többszöri tapsviharban kifejezett meglegedést valójában ki is érdemelték.

Az előadást követő táncmulásról mit írjak? — Azt, hogy a nagyvendéglő termét oly zsufolóság megtöltötte a táncolók serege, hogy ott valójában még mozogni is alig lehetett. De azért jártak ám a párok tüzelt s igazán. Egyik „Ujra“ a másikat követte, különösen a csárdásoknál. S oly jól esett látni itt e határszéli községben azt a magyaros kedvet és tüzet, mert ezzel csak bizonyosabbakká lettünk abban, amit már rég tudtunk, hogy Légrad a magyarság kipróbált védbástyája.

A fokozódó jókedv s a kölcsönös barátkozás megleget csak a feljövő reggeli nap arany sugarai oszlatták szét, — a közeli viszontlátásig.

Az egyesület jövedelme 86 frt, melyhez felülfizetési szivesek voltak: Mozsgai Mari k. a. 30 kr., Gadó Mari úrnő 30 kr., Baranasics György ur 30 kr., Nellingner Béla ur 30 kr., Muresovics Ferenc ur 50 kr., Laposy Béla ur 60 kr., Gadó Mátyás ur 4 frt 30 kr., Matray Béla ur 10 kr., Herczer Mór ur 30 kr., Salamon István ur 80 kr., Zsubics György ur 20 kr., Mihovics István ur 20 kr., Koprovinc Antalné úrnő 20 kr., Andrasek József ur 20 kr., Zausch Lipót ur 30 kr., Ilj. Zsubics István ur 20 kr., Goldschmid Fülöp ur 50 kr., Takács Antal ur 4 frt, Kohn Károly ur, Rosenfeld Ede ur, Löcke Lajos ur (Alsó-Domboru) 50—50 kr., Gadó Lajos ur (Alsó-Domboru) 30 kr., Paskecz M. ur (Budapest) 1 frt 30 kr., Lisziak Lajos káplán ur (Bisztra) 1 frt. Összesen 17 frt 80 kr.

Amidőn levelem szíves közléseért köszönetet mondanék, maradok a tek. szerkesztő urak

őszinte tisztelője:

Veritas.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Tisztelges a bibornok hercegprímásnál. Az ország legfőbb papja, *Vasary Kolos* bibornok hercegprímás, szülővárosának, Keszthelynek küldöttségét, mely idős Reichl Vencel vbíró, dr. Dunszt Ferenc apát, dr. Burány Gergely főgymnasium igazgató, Pakor Adorján iskolaszeki elnök, Takács Imre főbíró, Lenard Erno városi ügyész, Hoffman Soma ügyvéd, Beck Sándor takarékpénztári igazgató, Ullmann Vencel v. pénztáros, Puly Janos v. tanácsos, Csirke Iván v. jegyzőtől állott, mult vasárnap, t. hó 12-én déli 12 órakor fogadta budavári palotájában. A küldöttséget a palotában Lóskay Jeromos jószágigazgató és Kohl Medard titkár fogadta. A küldöttség tagjai elhelyezkedvén a fogadó-teremben, megnyiták a meliék terem ajtai s harsány eljenzés között kiépített onnan a bibornok hercegprímás teljes bibornoki díszben. Dr. Dunszt Ferenc apátplebános szép üdvözlő beszédjére a hercegprímás az érzelemtől elfogódva, alig birt szóhoz jutni, majd a legmelegebb hangon köszönte meg szülővárosa üdvözlését s kijelenté, hogy oly melegen ragaszkodik szülővárosa és annak lakóhoz, mint a jó gyermek any jához; majd aztán edes öröm érzettel a küldöttség minden egyes tagját a szeretet leggyengédebb jeleivel halmozta el. A bibornok főpap ezután cerclét tartott és mindenkiel a legszívélyesebben társalkodott. Délután 2 órakor a szolga személyzet jelentette, hogy az ebéd tálalva van. Ezen, a küldöttség tiszteletére adott primás ebédén, a házigazdán és a küldöttség tagjain kívül Csernoch kanonok, Lóskay jószágkormányzó, Francisz N. orsz. képviselő, dr. Kohl titkár és Vaszary M. fiatal festő vettek részt. A hercegprímás szülővárosa ósz város bíráját, id. Reichl Vencelt abban a kitüntetésben részesítette, hogy az asztalnál jobbjára ültette, balról dr. Dunszt Ferenc apát ült. Ebéd felett a hercegprímás szülővárosa lakosainak jólétéért és boldogságáért emelte poharát, a jelenlevők pedig a primást éltették. A küldöttség tagjai d. u. 5 óra után hagyták el a hercegprímási palotát.

A hercegprímás üdvözlése. A keszthelyi jótékony nőegylet és a keszthelyi ipartestület Vaszary Kolos hercegprímást, mint Keszthely város nagy szülöttjét, bibornokká történt kinevezetése alkalmából feliratilag üdvözlétek.

Nyílt level. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos és tantelügyelő a „Muraköz“ szerkesztőségéhez a következő nyílt levelet intézte: Tekintetes Szerkesztő Úr! Becsés lapja 1892. évi 7-ik számában közzéadtam el számolómomat a magyar nyelv szakkerületi oktatásában és annak elsajátításában jeleskedő muraközi tanítók és tanulók 1890—91. évi, hatodik megjutalmazásáról. Ezen alkalmából az 1891—92. tanévi hetedik megjutalmazására következő összegek maradtak nyilvántartásban: 1. Zalavármegye nemesi pénztára választmányának évi adománya 120 frt, 2. Az „Első magyar általános biztosító társaság“ ötödik befizetése 300 frt, 3. Az időségi kamat 7 frt 20 kr. Összesen 427 frt 20 kr. A) A nemesi választmány 120 frt adományából megjutalmaztattak: Csizsár József, perlaki áll. isk. tanító 30 frt, Danitz Sándorné, stridói áll. isk. tanítónő, 30 frt, Csizsek Károly, gumiliczai isk. tanító 30 frt, Vugrincics Ferenc második hegykerületi áll. isk. tanító 30 frt. Összesen 120 frt. B) A többi 307 frt 20 krból: Luttár Miklós gánicsai tanító 40 frt, Polesinszky Emil légrádi r. k. tanító 30 frt, Bencsák Sztana csáktornyai közs. isk. tanítónő 30 frt. A muraközi iskolák növendékei közül: csáktornyai községi elemi iskola 16 frt, draskoveczi r. k. iskola 8 frt, dráva-vásárhelyi r. k. iskola 8 frt, hodosáni áll. isk. 12 frt, kottori r. k. isk. 8 frt, második hegyker. áll. isk. 8 frt, mura-csányi r. k. isk. 8 frt, mura-vidi r. k. isk. 8 frt, negyedik hegykerületi áll. isk. 8 frt, perlaki áll. isk. 16 frt, ráczkanizsai áll.

isk. 8 frt, stridói áll. isk. 16 frt, tót-szent-mártoni r. k. isk. 8 frt, túske-szent-györgyi r. k. isk. 8 frt, zrinyi-talvai áll. isk. 8 frt, képezdei gyakorlói isk. 3 frt 20 kr. A vendéidei isk. növendékei közül: bagonyai r. k. isk. 8 frt, bellatincei r. k. isk. 8 frt, cserencsői r. k. isk. 8 frt, deklezsim r. k. isk. 4 frt, gánicsai áll. isk. 8 frt, izsakóczi r. k. isk. 4 frt, közép bisztricei r. k. isk. 8 frt, turnicsai r. k. isk. 8 frt, összesen 307 frt 20 kr. Kiosztatott tehát ezen hetedik alkalomból összesen 427 frt 20 kr. Ekkép a „Muraköz“ 1886. évi 43, 1888. évi 8, 1889. évi 7, 1890. évi 4. és 5., 1891. évi 7 és 18, 1892. évi 7 és 1893. évi mai számában közzétett nyilvános elszámolások szerint hét megjutalmazás alkalmából kiosztatott összesen háromszernyolcszáz hetvennégy forint husz krajcár. Dugonics Pál, Hirschler Miksa, Kayser Lajos, Koczeth Mátyás, Kostyál Ferenc, Szabó Imre, Vranitsits Károly, Ziegler Kálmán miniszteri iskolatagozó, gondnoksági és iskolaszeki elnök uraknak a kiosztás alkalmából tanúsított buzgó fáradozásukért, t. Szerkesztő Úrnak pedig a megfelelő okmányokkal felszerelt jelen számolások közzétételéért legbensőbb köszönetemet fejezem ki.

Ejegyzes. Szalay László sümegi kir. járásbíró-sági albró Sümeghen ejegyezte *Mojzer Ilona* kisasszonyt, *Mojzer Jozsef* kedves leányát.

A polgári és közepkereskedelmi iskolai tanulók hangversenye. A zala-egerszegi polg. és közepkereskedelmi iskolák hangversenyyel összekötött táncestélye egyike volt az idei tarsang kitünően sikerült mulatságainak. Az ifjuság a tavali siker után az idén minden számot a saját erőből állított elő. A férfiakor élénk, tiszta, erőteljes előadása a kétéltelkedet is meglepte; a zenés részek, különösen Erdősi Antal hegedűjátéka, zajos tetszést arattak s közönségünkre meg kellett toidaniok, illetőleg ismételnők a kitűzött darabokat. A szavalók is derékul megallottak helyüket. Ezen szép erkölcsi siker elérésében elismerést érdemelnék önzetelen fáradozásukért Baján F., de különösen Fridrich István tanító urak, kik az énekek betanításával osztoztak a sikerben. Az egész mulatságot az az igaz: jókedv jellemezte, mely bizony oly ritka már a mi mulatótermeinkben; s ez tartott a késő reggeli órákig. Az első négyest 40 pár táncolta. Horvath Józsa zenekara is kitett magáért; nem igen kellett unszolni a játékra; különben kitünő primása, mint jeles mester is bebizonyította a tehetségét, mert az ifjuság zenekara az ő vezetésével alatt hódította meg a közönséget. A hangverseny jövedelme jegyekből 139 frt 80 kr., felülfizetésekből 28 frt 50 kr., összesen 168 frt 30 kr. Kiadás volt 95 frt 64 kr., tiszta bevétel 72 frt 66 kr. Felülfizettek: Skubits Imre és Kummer Gyula urak 5—5 frt, Schmutz Jozsef, Nemeth Gabor (Csacs), Marton Lajos (Z.-Lövy), Breisch S. urak 2—2 frt, özv. Erdos Geza né onagsága és Bajer Vince ur 1 frt 50—1 frt 50 krt, Rosenberg Henriette öngys., Fangler Mihály, Horvath M., Graner Geza, Schütz Frigyes urak 1—1 frt, mélt. Svanits Benó, Csértán Károly, Sanits Sándor, dr. Halász Miksa, Graner Béla urak 50—50 krt. Fogadják e helyen is köszönetünket.

Jeimezes bál. A nagy-kanizsai korcsolyázó egyesület, az ottani „Polgári Egyesület“ nagytermében pompásan sikerült jelmezes bált rendezett tarsang utolsó napján: hushagyókedden. Erre az alkalomra a bátredezők a budapesti operaszínházról hozattak le díszleteket és 4 dekoratort, kik a bál termét átalakították egy három árbocos hadihajóvá. A rendezőség ugyanis abból a töltevéből indult ki, hogy az éjszaksarkai expedition levő „Halifax“ háromarbocos hadihajó, a váratlanul beállott szigorú tél miatt Grönland közelében tennakadt s a hajó tisztikara, hogy a hosszas quarantaine t egy kissé kellemese tegye, hushagyókeddre egy internationalis mulatságot rendezett, melyre meghívta a continens összes nemzetét és népeit. A terem valóban gyönyörűen volt díszítve. Középen nyult föl a hatalmas nagy árboc, az árbocosarakkal. Keleti és nyugati sarkán, a karzatok előtt állottak a kis árbocok. A karzatok egyike képezte a kapitány hidját, másika pedig a kormányosét. Az oldalkarzatok jeleztek a földet. Az árbocoköteleken a föld minden nemzetének lobogói lengtek miniatűr kiadásban. A terem falazatát éjszaksarokvidéki tájképek ékesítették vászonra festve; ezek fölött megint a különböző nemzetek cimerei csüngtek. A terem csillárok világították. A nagy árboc oldalán volt két lével-szekerényke. Hogy ezek őrösen ne maradjanak, ötkrajcáros alkalmi levelezőlapokat is árultattak. Ki ki vehetett azokból és irhatott tetszése szerint a jelen voltak valamelyikének. Mindezt nagyon érdekessé tette a jelmezes-télyt, mely igazán fényes látogatottságnak örvendett. A vendégsereg (a jelmezesek) bevonulása féltizkor történt. Elöl jöttek a matrózok Unger Ullmann Elek vezetésével; Tóth Kamilla és Mariska, Mikos Hedvig és Melanie, Altstädter Melanie, Friedl Erna, Clement Hermance, Hertelendy Ilma, Unger Ullmann Elekné, Istl Alvin, Weissenböck Irma, Csizmadia Vilma, dr. Tuboly Gyulané, Forintos Eugenia, Belus Terka, Rosenfeld József, Deutsch Arthur és Herman, Belus László. — Ezeket követte vakító villamos fényt árasztó éjszakai csillag: gelsei Gutman Vilmosné kíséretében voltak Perhacs Miksa és Belus Lajos vadászok. Azután következtek: Clement Lipótné (orosznő), Stern Sándorné (éjszaksarkai csillag), Fischer Elvira (törökű), dr. Hauser Jánosné (német huszár), Rosenberg Emmy (orosznő), Weisz Karolin (tiroli nő), Weisz Nina (svéd nő), Pleheisz Gusztávné (lengyel nemesnő), Pollák Szabina (francia nő), Grünhut Alfredné (francia fantasie-jelmezben), Fischel Jozefin (spanyolnő), Rosenberg Richardné, Veiser Józsefné, Grünhut Henrikné és Bachrach Ide (hópolyhek), dr. Villányi Henrikné (jégmadár), Boronkay Franciska és Goldstein Emiha (postilionok), Moldauer Etelka (Pettauról cigány), Kartesmaroff Ida (Amor), Weiss Berta (amateurfényképész), Prager Béláné (skót nő), Ungár Olga (elzászi nő), Frank Berta (magyar parasznő), Freund Lujza (tiroli nő), Goldschmid Klára (parasztleány), dr. Rotschild Samuné (japán nő), Fülöp Kázmérné (bánsági-hunyadi menyecske), Komlósy Kálmán

A tudósítónak már véreben van az általa „ékesen“ leírt bátról ekkép referálni, hogy az a „hozzáfűzött reményeknek teljesben megtelelt“, vagy hogy „várakozáson felül sikerült.“

Minő üres frázis ez, — mintha nem azon feltevéssei mennék a bába, hogy az reményeinknek: jól mulathatni, meg ne felelne, vagy ne sikerülne.

On kétkedik szerkesztő úr? Engedelmet kérek, ez úgy van — legalább nálunk Szent-Gróton.

Hogy itt minden bál a várakozáson felül szokott sikerülni, igazolják a különböző lapoknak küldött referádák, miket pedig mindenkor más más tudósító írt; köztük olyan is, ki némi pesszimizmussal nézte (de nem elvezte) végig egyik vagy másik bált.

De nem is képzelhető az Szent-Gróton másként.

Emlékszem rá, hogy a hatvanas években az egész megye, sőt a szomszédos Vas, Veszprém s Somogy megyék arany ifjúsága itt adott magának találkozózt a bálokon s olyan mulatságokat rendeztek itt, hogy hírok a hetedik vármegyébe is eljutott. — Hej! sokat mesélhetnének a „Korona“ nagytermének falai azokról a bűbajos bogár s kékszemű tüzes leányokról, kik itt mondták el szívük választottjának a boldogított „igent“

De hallga eltértem tulajdonképpeni tárgyamtól, a bál referátától; mert kérem, két csinos menyecskének határozott óhajára vállalkoztam arra, hogy megírom szerkesztő úrnak, hogy a t. hó 12-én az önk. tüzoltó- s a jótékony-nőgyelet javára rendezett bál minő szépen, minő kedélyesen folyt le. Hát nem kell ahhoz a kedélyességnek non plus ultrája, ha a rendezőség, kik egyébként igen derék uri emberek, a helybeli tüzoltó tagokat egy iven hívták meg? tudtukra adva, hogy 12-én bál lesz, tessék eljönni! S el is mentek, kivéve azokat, kik hon maradtak. Továbbá nem-e kedélyes az olyan mulatság, hol az ember annyira otthon érzi magát, hogy az első négyes finájeját végig énekei. — Huszon négy pár táncolta a négyest, de maó hévvel, minő lelkesedéssel, akár csak a csárdást, csak a pirkadó hajnal vetett véget ezen sokak előtt emlékezetes mulatságnak.

Ott voltak: Özv. Antal Imréné, özv. Berger Jánosné, Berényi Jenőné, Fülöp Kalmánné, Hutig Árpádné, Kis Józsefné, Kohári Józsefné, Krausz Lipótné, Kren Rezsóné, dr. Mizner Antalné, Mór Jánosné, Mizner Dávidné, Morgeustern Ignacné, Németh Zsigmondné, Neuman Mórné, Pék Lajosné, özvegy Steiner Adámné, Sövény Lajosné, Stern Ignacné, Schwarz Bernátné, Sholez Károlyné, Totola Józsefné, Tavasz Istvánné, Zathureczky Mártonné; Holy Anna, Kren Janka, Schwarz Janka, Vinkovics Juliska, Krausz Mari s Gizella, Tavasz Róza, Antal Krisztina, Kiosz Janka, Totola Hermin stb.

Felülhízték: Harkányi Károly 5 frt, Boti Péter 2 frt, N. N., Zathureczky Márton, Sholez Károly 1 frt 40—1 frt 40 kr., Rezsőffy György, Fülöp Kálmán, Vagner Gyula, Vagner János, Bart János, Fülöp Zsigmond, Präser János, Stein Miklós 1—1 frt; Kiss József 90 kr., Köszegi Imre 50 kr., N. N., N. N., Németh Zsigmondné, Neuman Mór, Hutig Árpád 40—40 kr., N. N., 30 kr., N. N., Krisztinkovich, N. N., Heltler Ferenc, Berényi Géza, Varga Károly, Steiner Adámné, Sörény Lajos, Steiner Pal, Hoffman Simon, Kóber János, Glaser József, Kluger Samuel, Horváth József, Köszegi Kálmán, Farkas János és Köszegi József, 20—20 kr., Schwarz Bernátné 10 kr.

Légrád, 1893. február 14.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy becses lapja hasábjain, — innét a horváthtárszélről — én is beszámolhassak az ideai tarsangról.

A légrádi önk. tüzoltó egyesület tisztikara ugyanis sok tervezgetés, annál több nehézség után egy táncpalotya felépítését műkedvelői előadás megtartását határozta el, amelynek sikerében, tekintve exponált helyzetünket s az anyai kellemetlenséget okozó átkozott Dráva folyó gyen-

— „A menykőbe is!“ — kiált fel a tálcát Ferenc kezei közül indulatosan kiragadva s az asztalra dobva, hogy csak úgy eszörrent. — Nagy számár kend, hogy csak egy poharat hozott, mikor látja, hogy ketten vagyunk hozzá. — Gyorsan még egyet! In—dúlj!“

Ferenc nagyot bámult, — aztán, mint a ki tudja, hogy ilyen fejtörővel urakkal nem jó újjat huzni — engedelmesen távozott.

Údo Miskát galléránál megragadva, sürgetve kérdezé:

— „Mernél-e esküdni rá, hogy igaz, amit mondtál?“

— „Mindenne, a mi szent! — Ha akarja ezredorvos úr, — akár meg is eszem, a mi a földre van kiömölve — üres üvegestől együtt!“ — Csak hát ütött volna már egyszer nyakon, mert hiszen megérdemlem: belátom no!“

Údo azonban kiterjeszté karjait s repeső szívvvel kiáltá:

— „Jer a keblemre — fiu! Áldjon meg az Isten téged!“

Azzal ott hagyta a bámoló Miskát s a mellékszó bába rohant.

Az épen belépő s poharakat hozó Ferenc pedig látta, hogy Miska a drága borból töltöget magának tele pohárral.

— „Hát maga mit mivel?“ kérdi e merészséget még sem hagyhatva szó nélkül a tisztesség tudó liberális veterán.

— „Ej hát no: bruderschaftot akarok kenddel inni, kedves Ferenc bácsi, — azért csak ide azzal a másik edényvel . . .“

— „Servus bruder!“ — hangzék a teremben vidáman s a két új barát egymás nyakába borúlt.

(Vege köv.)

gülő derekát, nem éppen vérmes reményeket táplált a rendezőség. De hála a szereplők vasszorgalmu törekvéseinek s a jégkérgétől már már szabadulni kívánó Dráva türelmességének, a f. hó 11-én megtartott „Liliumfi“ című vigjáték előadása nagyszámu helybeli és vidéki közönség élénk részvétele mellett a várakozáson felül sikerült, ami a rendezőség és a szereplők együttes és elvitáztatlan érdeme, kik elvállalt szerepüknek különben megteleltek s a jelen voltak részéről a többszöri tapsviharban kifejezett meglegedést valójában ki is érdemelték.

Az előadást követő táncmulatságról mit írjak? — Azt, hogy a nagyvendéglő termét oly zsutolóságig megtöltötte a táncoló serege, hogy ott valójában még mozogni is alig lehetett. De azért jártak ám a párok tüzzel s igazán. Egyik „Ujra“ a másikat követte, különösen a csárdásoknál. S oly jól esett látni itt e határszéli községben azt a magyaros kedvet és tüzet, mert ezzel csak bizonyosabbakká lettünk abban, amit már rég tudtunk, hogy Légrad a magyarság kipróbált védbástyája.

A fokozódó jókedv s a kölcsönös barátkozás melegét csak a feljövő reggeli nap arany sugarai oszlatták szét, — a közeli vízszintlátásig.

Az egylet jövedelme 86 frt, melyhez felülhízteti szívesek voltak: Mozsai Mari k. a. 30 kr., Gadó Mari uró 30 kr., Baranasics György ur 30 kr., Nellingner Béla ur 30 kr., Muresovics Ferenc ur 50 kr., Láposy Béla ur 60 kr., Gadó Mátyás ur 4 frt 30 kr., Mátray Béla ur 10 kr., Herczer Mór ur 30 kr., Salamon István ur 80 kr., Zsubics György ur 20 kr., Mihovics István ur 20 kr., Koprovics Antalné uró 20 kr., Andrasek József ur 20 kr., Zausch Lipót ur 30 kr., Ilj. Zsubics István ur 20 kr., Goldschmid Filöp ur 50 kr., Takács Antal ur 4 frt, Kohn Károly ur, Rosenfeld Ede ur, Lőcke Lajos ur (Alsó-Domboru) 50—50 kr., Gadó Lajos ur (Alsó-Domboru) 30 kr., Paskecz M. ur (Budapest) 1 frt 30 kr., Lisziak Lajos káplán ur (Bisztra) 1 frt. összesen 17 frt 80 kr.

Amidőn levelem szíves közléseért köszönetet mondanék, maradok a tek. szerkesztő urnak

őszinte tisztelője:

Veritas.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Tiszteleg a bibornok hercegprímásnál. Az ország legtöbb papja, *Vaszary Kolos* biboros hercegprímás, szülővárosának, Keszthelynek küldöttségét, mely idős. Reischl Vencel vbíró, dr. Dunszt Ferenc apát, dr. Burány Gergely főgyűmäsium igazgató, Pakor Adorján iskolaszéki elnök, Takács Imre főbíró, Lenard Erno városi ügyész, Hoffman Soma ügyvéd, Beck Sándor takarékpénztári igazgató, Ullmann Vencel v. pénztáros, Puly János v. tanácsos, Csirke Iván v. jegyzőből állott, mult vasárnap, t. hó 12-én déli 12 órakor fogadta budavári palotájában. A küldöttséget a palotában Lóskay Jeromos jószágigazgató és Kohl Medard titkár fogadta. A küldöttség tagjai elhelyezkedvén a fogadó-teremben, megnyiták a meliek terem ajtai s harsány éljenzés között kilépett onnan a biboros hercegprímás teljes bibornoki díszben. Dr. Dunszt Ferenc apátjebános szép üdvözlő beszédjére a hercegprímás az érzelemtől eltozódva, alig birt szóhoz jutni, majd a legmelegebb hangon köszönte meg szülővárosa üdvözlését s kijelenté, hogy oly melegen ragaszkodik szülővárosa és annak lakóhoz, mint a jó gyermek anyjához; majd aztán edes öröm érzettel a küldöttség minden egyes tagját a szeretet legyengédebb jeleivel halmozta el. A biboros főpap ezután cercler tartott és mindenkiel a legszívesebben társalkodott. Délután 2 órakor a szolga személylyet jelentette, hogy az ebéd tálaiva van. Ezen, a küldöttség tiszteletére adott primás ebédén, a házigazdán és a küldöttség tagjain kívül Csernoch kanonok, Lóskay jószágkormányzó, Francics N. orsz. képviselő, dr. Kohl titkár és Vaszary M. fiatal festő vettek részt. A hercegprímás szülővárosa ósz város bíráját, id. Reischl Vencel abban a kitüntetésben részesítette, hogy az asztalnál jobbjára ültette, balról dr. Dunszt Ferenc apát ült. Ebéd felett a hercegprímás szülővárosa lakosainak jólétéért és boldogságáért emelte poharát, a jelenlevők pedig a primást éltették. A küldöttség tagjai d. u. 5 óra után hagyták el a hercegprímási palotát.

A hercegprímás üdvözlése. A keszthelyi jótékony nőgyelet és a keszthelyi ipartestület Vaszary Kolos hercegprímást, mint Keszthely város nagy szülöttjét, bibornokká történet kinevezetése alkalmából feliratilag üdvözlöttek.

Nyílt levél. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos és tantelgyelö a „Muraköz“ szerkesztőségéhez a következő nyílt levelet intézte: Tekintetes Szerkesztő Ur! Becses lapja 1892. évi 7-ik számában közölte az el számolásomat a magyar nyelv szaksterü oktatásában és annak elsajátításában jeleskedő muraközi tanítók és tanulók 1890—91. évi, hatodik megjutalmazásáról. Ezen alkalmából az 1891—92. tanévi hetedik megjutalmazására következő összegek maradtak nyilvántartásban: 1. Zalavármegye nemesi pénztára választmányának évi adománya 120 frt, 2. Az „Első magyar általános biztosító társaság“ ötödik befizetése 300 frt, 3. Az időségi kamat 7 frt 20 kr. Összesen 427 frt 20 kr. A) A nemesi választmány 120 frt adományából megjutalmaztattak: Csizsár József, perlaki áll. isk. tanító 30 frt, Danitz Sándorné, stridói áll. isk. tanítónő, 30 frt, Csizsek Károly, gumiliczai isk. tanító 30 frt, Vugrincics Ferenc második hegykerületi áll. isk. tanító 30 frt. Összesen 120 frt. B) A többi 307 frt 20 krból: Luttár Miklós gánicsai tanító 40 frt, Polesinszky Emil légrádi r. k. tanító 30 frt, Bencsák Sztana csáktornyai közs. isk. tanítónő 30 frt. A muraközi iskolák növendékei közül: csáktornyai községi elemi iskola 16 frt, draskoveczi r. k. iskola 8 frt, dráva-vásárhelyi r. k. iskola 8 frt, hodosáni áll. isk. 12 frt, kottári r. k. isk. 8 frt, második hegyker. áll. isk. 8 frt, mura-esányi r. k. isk. 8 frt, mura-vidi r. k. isk. 8 frt, negyedik hegykerületi áll. isk. 8 frt, perlaki áll. isk. 16 frt, ráczkanizsai áll.

isk. 8 frt, stridói áll. isk. 16 frt, tót-szent-mártoni r. k. isk. 8 frt, túske-szent-györgyi r. k. isk. 8 frt, zrinyi-falvai áll. isk. 8 frt, képezdei gyakorlói isk. 3 frt 20 kr. A vendéidei isk. növendékei közül: bagonyai r. k. isk. 8 frt, beliatpöczi r. k. isk. 8 frt, cserencsöczi r. k. isk. 8 frt, deklezsimi r. k. isk. 4 frt, gánicsai áll. isk. 8 frt, izsakóczi r. k. isk. 4 frt, közép bisztricei r. k. isk. 8 frt, türnicsai r. k. isk. 8 frt, összesen 307 frt 20 kr. Kiosztatott tehát ezen hetedik alkalomból összesen 427 frt 20 kr. Ekkép a „Muraköz“ 1886. évi 43, 1888. évi 8, 1889. évi 7, 1890. évi 4. és 5., 1891. évi 7 és 18, 1892. évi 7 és 1893. évi mai számában közzétett nyilvános elszámolások szerint hét megjutalmazás alkalmából kiosztatott összesen háromszernyolcszáz hetvennégy forint husz krajeár. Dugonics Pál, Hirschler Miksa, Kayser Lajos, Koczeth Mátyás, Kostyál Ferenc, Szabó Imre, Vrantits Károly, Ziegler Kálmán miniszteri iskolátogató, gondnoksági és iskolaszéki elnök uraknak a kiosztás alkalmából tanúsított buzgó fáradozásukért, t. Szerkesztő Urnak pedig a megfelelő okmányokkal telerelt jelen számadások közzétételéért legbensőbb köszönetemet fejezem ki.

Ejegyzes. Szalay László sümeghi kir. járásbíró-sági albíró Sümeghen ejegyezte *Mojzer Ilona* kisasszonyt, Mojzer Jozsef kedves leányát.

A polgari és közepkereskedelmi iskolai tanuok hangversenye. A zala-egerszegi polg. és közepkereskedelmi iskolák hangversenynevelő összekötött táncestélye egyike volt az idei tarsang kiünöen siker után az idén minden számot a saját erőből állított elő. A férfiarok élénk, tiszta, erőteljes előadása a kétélekedőket is meglepte; a zenés részek, különösen Erdösi Antal hegedűjátéka, zajos tetszést arattak s közkívánatra meg kellett toidaniok, illetőleg ismételnők a kitűzött darabokat. A szavalók is derekul megalották helyüket. Ezen szép erkölcsi siker elérésében elismerést érdemelnek önzetelen fáradozásukért Baján F., de különösen Fridrich István tanító urak, kik az énekek betanításával osztoztak a sikerben. Az egész mulatságot az az igaz: jókedv jellemezte, mely bizony oly ritka már a mi mulatótermeinkben; s ez tartott a késő reggeli órákig. Az első négyest 40 pár táncolta. Horváth Jóska zenekara is kitett magáért; nem igen kellett unszolni a játéka; különben kitünő primása, mint jeles mester is bebizonyította a tehetségét, mert az ifjúság zenekara az ő vezetésére alatt hódította meg a közönséget. A hangverseny jövedelme jegyekből 139 frt 80 kr., felülhíztésekből 25 frt 80 kr., összesen 165 frt 30 kr. Kiadás volt 95 frt 64 kr., tiszta bevétel 72 frt 66 kr. Felülhíztettek: Skubits Imre és Kummer Gyula urak 5—5 frtot, Schmidt Jozsef, Nemeth Gaor (Csacs), Marton Lajos (Z. Lövo), Breisach S. urak 2—2 frtot, özv. Erdos Gezané onagysága és Bajer Vince ur 1 frt 50—1 frt 50 krt, Rosenber Henriette öngys., Fangler Mihály, Horváth M., Graner Geza, Schütz Frigyes urak 1—1 frtot, mélt. Svasuts Benó, Csértán Károly, Sanits Sándor, dr. Halász Miksa, Graner Béla urak 50—50 krt. Fogadják e helyen is köszönetünket.

Jeimezes bál. A nagy-kanizsai koresolyázó egyesület, az oitani „Polgari Egyeslet“ nagytermében pompásan sikerült jelmezes bált rendezett tarsang utolsó napján: hushagyókedden. Erre az alkalomra a bátrendezők a budapesti operaszínházról hozattak le díszleteket és 4 dekoratort, kik a bál termet átalakítottak egy három árbocok hadihajóvá. A rendezőség ugyam abból a töltevéből indult ki, hogy az éjszaksarki expedition levő „Halifax“ háromarboos hadihajó, a váratlanul beállott szigoru tél miatt Grönland közelében tennakadt s a hajó tisztikara, hogy a hosszas quarantaine t egy kissé kellemessé tegye, hushagyókeddre egy internationalis mulatságot rendezett, melyre meghívta a continens összes nemzetét és népeit. A terem valóban gyönyörűen volt díszítve. Középen nyult föl a hatalmas nagy árboc, az árbocokosarakkal. Keleti és nyugati sarkán, a karzatok előtt állottak a kis árbocok. A karzatok egyike kapozta a kapitány hidját, másika pedig a kormányosét. Az oldalkarzatok jeleztek a földet. Az árbocoköteleken a föld minden nemzetének lobogói lengtek miniatűr kiadásban. A terem falazatát éjszaksarok vidéki tájképek ékesítették vászonra festve; ezek fölött megit a különböző nemzetek címerei csüngtek. A terem csillárok világították. A nagy árboc oldalán volt két lévelszekrényke. Hogy ezek üresen ne maradjanak, ötkrajcáros alkalmi levelezőlapokat is árulgtattak. Ki ki vehetett azokból és irhatott tetszése szerint a jelen voltak valamelyikének. Mindezt nagyon érdekessé tette a jelmezes-télyt, mely igazán fényes látogatótságuak örvendett. A vendégsereg (a jelmezesek) bevonulása féltzikor történt. Elöl jöttek a matrózok Unger Ullmann Elek vezetése mellett: Tóth Kamilla és Mariska, Mikos Hedvig és Melanie, Altstädter Melanie, Friedl Erna, Clement Hermance, Hertelendy Ilma, Unger Ullmann Elekné, Istl Alvin, Weissenböck Irma, Csizmadia Vilma, dr. Tuboly Gyulané, Forintos Eugenia, Belus Terka, Rosenfeld József, Deutsch Arthur és Herman, Belus László. — Ezeket követte vakító villamos fényt árasztó éjszak csillaga: gelsei Gutman Vilmosné kísérőben voltak Perhacs Miksa és Belus Lajos vadászok. Azután következtek: Clement Lipótné (orosznő), Stern Sándorné (éjszaksarki csillag), Fischer Elvira (török nő), dr. Hauser Jánosné (német huszár), Rosenberg Emmy (orosznő), Weisz Karolin (tiroli nő), Weisz Nina (svéd nő), Pleheisz Gusztávné (lengyel nemesnő), Pollák Szabina (francia nő), Grünhut Alfredné (francia fantasie-jelmezben), Fischel Jozefin (spanyolnő), Rosenber Richardné, Veiser Józsefné, Grünhut Henrikné és Bachrach Ide (hópolyhek), dr. Villányi Henrikné (jégmadár), Boronkay Franciska és Goldstein Emiba (postilionok), Moldauer Etelka (Pettauról cigánynő), Kartesmaroff Ida (Amor), Weiss Berta (amateurfényképész), Prager Béláné (skót nő), Ungár Olga (elzászi nő), Frank Berta (magyar parasztnő), Freund Lujza (tiroli nő), Goldschmid Klára (paraszt leány), dr. Rotschild Samuné (japán nő), Fülöp Kázmérné (bánfi-hunyadi menyecske), Koulósy Kálmánné

(oros nő). — Clement Lipót és Plihal Viktor (hajóskapitányok), Deutsch Lajos (kozák hadnagy), Swatty N. (spanyol nemes), Keményi Béla (indian főnök), Dobrin István (spanyol költő), Weissberger Kálmán (tiroli vadász), Wechter Kálmán (giegerli), Nádor Soma (spanyol). Ezeket kivül a hajó terme és földszete (karzat) tele volt díszes hölgyközönséggel. A „Zala” szerkesztősége a szünóra alatt egy 8 oldalas farsangi számmal lepte meg a bál közönséget, melyben már a bál teljes leírását s ott nyert benyomásokat humoros közleményekben hozta. — Ilyen sikerült jelmezestélyre még nem emlékeznek a nagy-kanizsaiak.

Köszönetnyilvánítás. A helybeli népkönyha javára újabb a következő adományok folytak be: A kereskedelmi ifjak hangversenyének tiszta jövedelme 80 frt, ngos budai Goldberger Károly ur (Budapest) 10 forint, Goldberger cég 10 frt, Stolzer Jakab ur (Söjtör) 5 frt, öz. Tahy Rozalia urnő 2 frt, Peyerné urnő 2 forint, Csaby Lajos ur (Söjtör) 1 frt. Mely adományokért hálás köszönetet mond az elnök.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Öz. Udvardi és Básti Udvardy Jánosné szül. Say Emma saját és az egész alutított gyászoló rokonság nevében megtört, bánatos szívvel tudatja szerető férjének tekintetes Udvardi és básti Udvardy János kegyalapítványi ügyész és városi bizottsági tagnak stb. hosszas s az Isten akaratán való teljes megnyugvással túrt betegsége után, életének 43 ik, boldog házasságuk 15. évében f. hó 11-én déli 1/2 órakor történt csendes elhunytát. A drága halott földi maradványai folyó hó 13-án délután 1/2 órakor tognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint a halottas háznál Megye tér 2. sz. beszenteltetni és a Szent-Háromságról nevezett temetőbe nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 16-án fog a székesegyházban reggeli 10 órakor a Mindenhatónak bemutatni. Székesfehérvár, 1893. február 11-én. Adja meg neki az irgalom Istene az örök boldogságot. Udvardy Mariska, nővere. Öz. Udvardy Ferencné és gyermekei. Miklós, Szalome, Emmi az elhunytak nevelt gyermekei. Öz. Say Ferencné napa és gyermekei. Herman Ede sógora és gyermeke: László.

A sümegi városi keresztgyeget f. hó 8-án tartotta Darnay Kajetánné elnök elnöklése alatt, az egyesületi tagok élénk részvétele mellett évi rendes közgyűlést. Bánfi Alajos társelnök jelentést tett az egyesület évi működéséről s vagyoni állapotáról. Az egyesület választmányi pénztára 825 frt 15 kr., a fiók egylet 430 frt 84 kr. vagyonnal rendelkezik s 19 frt 50 krt fordított a betegek segélyezésére. Az egyesület felkéri a két nő-egyletet, hogy úgy erkölcsi, mint anyagi támogatásukat járuljanak egy kisdévdő egyesület létesítéséhez, amelynek — egyesülve a jelenleg tennálló óvodával — egyik nemes feladata lenne a szegény gyermekeknek meleg étellel való ellátása. Mindegyik egyesület egy három tagú bizottságot küldene ki kebeléből a részletek megbeszélésére és a szükséges tervezet elkészítésére véget. A városi kereszt egyesület e bizottságba Darnay Kajetánné elnököt, Eitner Sándorné választmányi tagot és Bánfi Alajos társelnököt választotta meg s a tervbe vett cél megvalósításához egyelőre 20 forintot szavazott meg.

Aiso-Lendva és vidéke fiatalsága által f. hó 11-én megtartott táncosorucska igen jól sikerült, úgy, hogy a táncolók csak a késő reggeli órákban gondoltak arra, hogy tulajdonképpen már jó lesz haza menni. — Aiso-Lendva és vidéki intelligenciája teljes számban rukkolt be ezen kis estélyre s csak is azok maradtak hon, kiket gyász vagy egyező családi körülmény gátolt a megjelenésben. As első negyest 28 pár táncolta. Jelen voltak: Ehrenreich Nándorné (M. Szerdahely), öz. Folly Bernát, né (Letenye), Hajós Mihályné, Horváth Antalné (Mura-Szerdahely), Józsa Fabianné, Király Mórné, Kovács Janosné, Laubhaimer Oszkárné, Mátyásovszky Vincéné, Mintsek Gaspárné (Muraszombat), Nagy Sándorné, Szirma Bélané, Sissovics Károlyné, Smodics Viktorné, Stern Antalné stb.; Ehrenreich Jolán és Berta (Mura-Szerdahely), Folly Málvin és Böske (Letenye), Hajós Ella, Horváth Blanka (Perlak), Horváth Blanka (Mura-Szerdahely), Kovács Blanka, Mintsek Elma és Valli (M. Szombat), Sissovics Hedvig, Stein Irénke, Tóth Jolán stb. urhölgyek.

Jótekonyság. Barca László csabrendeki nagybirtokos, mint az előző években, úgy az idén is a csabrendeki takarékpénztár által megszavazott 120 frtyi elnöki tiszteletdíját a következő jótekonyságokra adta, u. m. 40 frtot az önk. tüzoltó egyletnek, 40 frtot a szegény sorsú tanulóknak, 20 frtot a szegényeknek és 20 frtot a sümegi realiskolába járó, csabrendeki illetőségű szegénysorsú diákoknak. Barca László különben a család hagyományos szokásához híven, hathatós támogatója a Csabrendeken fennálló összes kultur és humanus intézményeknek.

A sümegi arealiskola ügyében volt Spitzó Lajos tankerületi főigazgató f. hó 4-6 napjain Sümeghen. Az iskola bizottsági ülés Orbán Lajos h. igazgatót f. évi szeptember 1-ig betegsége miatt szabadságot s ez időre helyettesül a bizottság egyhangulag dr. Kellemen Károlyt választotta meg. A főigazgató tiszteletére ott időzése alatt igen sikerült bankettet rendeztek, melyen harmincan vettek részt.

A tapolczai városi képviselő választás alkalmával városi képviselőkké megválasztottak: Vastagh János, Mojzer Ferenc, Riedl Gusztáv, Harangozó Lajos, Dér János, dr. Beszedits Ede, Vastagh Pál, Heszler Gyula, Szabó József és Komjáti Péter. Póttagok dr. Mányóky Gyula és Fodor Lajos.

Hymen. Ifj. Borossay János felső szakonyi tanító f. hó 9-én jegyezte el Egervárott Farkas Gizella kis asszonyt, az ottani postamesternőt.

Adomány. A zala-egerszegi kenyér egylet részére budai Goldberger Károly ur 15 forintot volt kegyes adományozni, melyért köszönetét tejezi ki Graner Teréz elnök.

Kegyelet. A keszthelyi iparosok boldog emlékü jöltevőjük, néhai Unterberger Ferenc nemes emberbarát

halálának évfordulója napján. f. hó 23-án, az elhunytért gyászisteni tiszteletet tartanak. Február 25-én pedig Unterberger-ünnepélyt rendeznek társas-vacsorával.

Jogi tárgyak tanítása. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a zala-egerszegi polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskolánál a jogi és pohtikai tárgyak előadására heti 8 órai kötelezettséggel s évi 500 forint tiszteletdíjjal külön tanszék létesítését engedélyezte s a szükséges intézkedés foganatosításával a vármegye kir. tanfelügyelőjét megbizta.

Tanítók gyermekeinek tandíjmentessége. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter rendelete értelmében jövőben az állami elemi-, felső nép-, polgári és középkereskedelmi iskolákban a tanügyi pályán működő szülők (tanítók, tanítónők és tanárok) gyermekei, ha jó előmenetelt, szorgalmat és magaviseletet tanusítanak, a tandíj fizetés alól szegénységi bizonyítvány bemutatása nélkül felmentendők.

A zala-lövői izralita hítközség egy magyar népkönyvtár alapításának céljából 1893. évi március hó 2-án a helybeli kávéház helyiségében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj: személyjegy 60 kr., családjegy 1 frt 50 kr. Kezdeté 1/2 órákor. Felülfizetések a jötekonyczél iránti tekintetből és könyvek az alapítandó könyvtár részére köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Vasút Hévizre. Bozzay Pál és Hencz Antal keszthelyi lakosok élénk mozgalmat indítottak egy, Keszthelytől—Hévizig kitépített lövönaton vasút érdekében. Régi óhaj ez, adja Isten, hogy a terv mielőbb megvalósuljon.

Balint napi országos vásárunk ritka látogatottságnak örvendett. A hivatalos adatok szerint e vásárra 8000 drb. szarvasmarha hajtattat fel és a vásár folyamán 1.198 átiratás eszközöltetett. Marhavásárunk fokozatos látogatottsága okvetlenül maga után vonja vásárterünk megnagyobbítását; mert ennyi állatnak ily szűk terre való szorítása míg a közlekedést jelentékenyen megnehezíti, más részt nagy kárával jár úgy a vevő, mint eladó közönségnek.

Tűz, F. hó 13-ikára virradó reggel 4 órakor Kis-Szigetben Szalai József háza kigyuladt s pár óra alatt, dacára a vidék 7 feokendőjével odasietett búzgó egyének erőlyes oltási fáradaimainak, hat ház az összes melléképületekkel együtt a lángok martalékkává esett. Eléggett az illetőknek összes takarmánykészlete, élelmiszere s egy tehén kis borujával, valamint 5 db sertés is beleesztett az égő ólba. A kár mintegy 2000 frt. 4 ház biztosítva volt. A tűz abból eredt, hogy Szalai petroleum lámpáját az istállóban feldöntötte s az égő kőolaj a szalmát meggyújtá.

Egészelyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenkint 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és szines selyem szöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták póstatordulóval küldetnek. Svájba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Halottkemi jelentés.

Zala Egerszeg rend. tan. város területén 1892. év január havában meghaltak:

1. Öry Miskáné, Zöld Roza, 63 éves rk. földműves neje
2. Rechnitzer Samu, 82 éves izr. nős borkereskedő,
3. Salamon Antal, 3 éves rk. hív. fia,
4. Leiket Ferenc, 66 éves rk. nős cipész,
5. Schmidt Rudolf, 74 éves rk. öz. börtönőr,
6. Isó Alajos, 65 éves rk. nős ügyvéd,
7. Molnár István József, 62 éves rk. nős téglás,
8. Feichtner Gyula, 19 éves rk. nőtlen,
9. Kiriesi Jánosné Bojtás Anna, 82 éves rk. öz.,
10. Széchenyi Ferenc, 58 éves rk. öz. csizmadia,
11. Hochberger Hermanné, Rozenberg Rizi. 56. év. izr.,
12. Baki Józka, 7 hetes rk. földműves fia,

Meghívó.

A „Zala-Egerszegi takarékpénztár részvénytársaság”

24-ik évi rendes közgyűlését

1893. március hó 8-án d. u. 2 órakor saját

üzlethelyiségében fogja megtartani, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak

Tárgyszorozat:

1. Igazgatósági jelentés az 1892-ik üzletévről.
2. Zárszámadás bemutatása, kapcsolatban a felügyelő bizottság jelentésével.
3. A tiszta nyeresemény felosztása iránti határozat.
4. Az igazgatóság, felügyelő- és számvizsgáló bizottság felmentése.
5. A megüresedett ügyészi és titkári állás választás utján leendő betöltése.
6. A felügyelő bizottságnak 3 évre újbóli megválasztása.
7. Igazgatósági előterjesztések s netáni egyéb indítványok tárgyalása.

Zala-Egerszeg, 1893. február hó 15.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés. A módosított alapszabályok 10. §a értelmében figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy csak azok gyakorolhatják szavazati jogukat, kik a közgyűlést megelőzőleg részvényüket a hozzá tartozó szelvényekkel együtt az intézet pénztáránál letétmenyezték.

13. Rosenberg Kati, Mondschein Benőné, 85 éves izr. özvegy,
14. Juhász Anna, 18 éves rk. hajadon, lakatos leánya.
15. Vidovics Rozi 5 hó rk. földműves leánya,
16. Ruisz József, 71 éves rk. nős asztalos,
17. Neuwirth János, 13 napos, izr. kereskedő fia,
18. Mangin Károlyné, Szmodics Ottilia, 86 éves rk. öz.
19. Vizsy Gyula, 6 hó rk. földműves fia,
20. Hegyi Juli, 3 hetes takács gyermeke,
21. Gerencsér Lászlóné, Soós Kati, 68 éves rk. öz.,
22. Horváth József, 4 1/2 hó rk. telen,
23. Pietsch Margit, 3 éves ág. hitv. fuvaros leánya,
24. Krancz András, 1 1/2 éves rk. vasuti ór gyermeke,
25. Sipos Magda, 3 éves rk. asztalos gyermeke,
26. Bencze Anna, 4 1/2 éves rk. földműves gyermeke.

Zala Egerszeg, 1893. február hó 1-én.

Dr. Graner Adolf
v. orvos.

Nyiltér.)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, akik felejtetlen halottunknak, Horváth Józsefnek, gyászos elhunytá alkalmával részvétüket nyilvánítani, valamint akik temetésén megjelenni szivesek voltak, fogadják hálás köszönetét a

Gyászoló családnak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

K Sarg-nak egészségügyi hatóságilag megvizsgált fogtisztító szere

KALODONT

Kapható a gyógytárakban:
Kasster Sándor és öz. Unger Domokosnál
és illatszereszeknél 1 drb 35 krajcár

62/1893.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §a értelmében közhírré teszi, hogy a sümegi kir. járásbíró 1892. évi 4157 számú végzése következtében **Tavasz Istvan** javára **Varga Erzse** ellen 75 frt s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján letoglalt és 305 frt 50 krra becsült 32 1/2 akó bor és 6 drb. hardból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sümegi kir. bíróság 259. 1893. számú végzése folytán 75 frt tőkekövetelés, ennek 1892. évi december hó 18. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 65 frt 50 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig az Aranyodihegyben leendő eszközésére 1893. évi február hó 24. napjának délelőtti 10 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el tognak adatni.

Kelt Sümeg, 1893. évi február hó 11-ik napján.

Szidnay,
kir. bir. végrehajtó.

Fontos építőknék.

Graner L. Fia

vaskereskedése és építészeti anyagok raktára
Zala Egerszegen.

Van szerencsém a n. é. közönség
becses figyelmét a raktáromban levő

Portland és Román Cementre,

egyáltalában az építkezésekben előforduló
összes cikkekre, mint portland cement-
lapok és cementárúk, tetőfedél és elszil-
getelő lemez, kőszén, kátrány és menyeg-
zet gipsz, vastartányok, falkötő- és áttoló
vasak, fa- és kőszénhályhák, takaréktűz-
helyek és épületvasalásra felhívni, melyek
mindenkor egyenlő jó minőségben a
legolcsóbb árak mellett szállíthatnak.

502/v. 1892. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c.
102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-
egerszegi kir. járásbíró 7049. számú végzése által
Weitzenhoffer Kalman budapesti, Dobosy Gertrud zala-
egerszegi lakos végrehajtatók javára ifj. Zlatarics
Ferenc és id. Zlatarics Ferenc zalaegerszegi lakosok
ellen 546 frt 40 kr. tőke, úgy járulékaik erejéig elrendelt
kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350
frtra becsült férfi kalapok és bolti berendezésből álló
ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása
elrendelvé, ennek a helyszínén, vagyis Zala-Egerszegen
leendő eszközésére 1893. évi február hó 21-ik napjának
delelőtt 9 óra határidőtől kintzetik és ahhoz a venni
szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi
LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek
becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1893. január 13-án.

Nagy Sándor, kir. bir. végrehajtó.

1334/A. 1892.

Arlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közokta-
tásügyi magy. kir. Miniszter urnak 1892.
évi december hó 3-án kelt 49719. sz.
rendeletével a badacony-tomaji róm. kath.

templom és torony helyre- állítását

a hitközség részéről természetben és in-
gyen leszolgálandó, esetleg 454 frt 13
kron megváltandó 360 kézi és 142 igaz
napszámon felül 360 frt 98 kr. összeg
erejéig engedélyezte.

A fennemlített munkálat foganatosí-
tásának biztosítása céljából 1893. évi
március hó 1-en d. e. 10 óra a bada-
cony-tomaji róm. kath. plebánia hivatal
helyiségében tartandó zárt ajánlati ver-
senytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,
hogy a fentebbi munkálat végrehajtásá-
nak elvállalására vonatkozó, az engedé-
lyezett költség után számítandó s a rész-
letes feltételekben előirt 5%-nyi bánat-
pénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitü-
zött nap delelőtt 10 órájáig a nevezett
hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek
beadni, mivel a későbbben érkezettek figye-
lembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó
műszaki művelet és részletes feltételek a
zalavármegyei magy. kir. államépítészeti
hivatalnál a rendes hivatalos órákban
megtekinthetők.

Zala-Egerszegen, 1893. február 12-én.

A zalavármegyei m. kir. államépítészeti
hivatal.

400/kig. 1893.

Pályázati hirdetés.

Zala-Egerszeg r. tanácsu város vendéglő épületét szándékozván építeni, ezen
építkezés vállalat útján leendő biztosítására 1893. évi március 4-ik napjának d. e. 10
óraja Zala-Egerszeg tanácstermében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Építendő lesz egy két emeletes vendéglő épület.

Az előírányzott összes építési költség 10209 frt és 51 krban, azaz száztiz-
ezer kettőszázkilenc frt és 51 krban lön megállapítva.

Ajánlat az alanti összes munkakra tehető, vagy egyes munkacsoportokra,
vagy pedig egyenként külön-külön.

Az egyes munkanemekre előírányzott összegek i

I. Föld, kőműves és elhelyező munkák	57317 frt 85 kr.	VII. Asztalos, lakatos és mázoló munkák	16445 " 16 "
II. Kőfaragó munkák	4141 " 04 "	VIII. Üveges munkák	2645 " 22 "
III. Acs munkák	7846 " 77 "	IX. Szobrász munkák	1680 " 40 "
IV. Pala és cserépfedő munkák	1580 " 27 "	X. Kályhás munkák	1125 " — "
V. Bádógos munkák	2754 " 85 "	XI. Szobafestő munkák	2895 " — "
VI. Vasgerendák, fal- kötő vasak és ön- tött tárgyak	4837 " 86 "	XII. Sürgöny vezeték	300 " — "
		XIII. Légtütési munkák	1412 " — "
		XIV. Vizvezetési m.	4028 " 09 "
		XV. A kerti folyosó	1200 " — "

Bánatpénz a költségösszeg 5%-a.

Az árleengedés százalékban tejeendő ki. A leengedő százalék számmal és
betűvel hibátlanul és olvashatólag kiírandó.

Ajánlatok a megállapított minta szerint szerkesztendő, kellő bélyeggel ellátandók
és a versenytárgyalás napjának delelőtt 9 óraja a város polgármesteri hivatalánál
benyújtandók.

Később beadott, vagy rosszul felszerelt ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Beadott ajánlatok többé vissza nem vonhatók és azok az ajánlattevőkre a
vállalati föltételek értelmében kötelezők.

Az építendő város az ajánlkozók közti szabad választási jogot, esetleg új pályá-
zat hirdetését, magának fönttartja.

A pályázók a részletes árlejtési és műszaki föltételeket, költségvetést és építési
terveket Zala-Egerszeg város polgármesteri irodájában a rendes hivatalos órák keretén
belül február hó 14. napjától megtekinthetik és tanulmányozhatják.

A pályázni kívánók 5 frt beküldése mellett a költségvetés másolatát megkaphatják.

Zala-Egerszeg, 1893. évi február hó 11-én.

Kovács Károly

polgármester.

6160/tk. 1892. szám.

Arverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint tlkkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Tertak Anna zala-lövői
lakos végrehajtatónak, Takacs Juli özv. Csabli Józsefné
és tarsai végrehajtást szenvedők elleni 101 frt 27 kr.
tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtást ügyében
az árverést a zalaegerszegi kir. törvényszék területén
levő, Kávás és Bóde községek határában tekvő, a kávasi
103. sztkvben felvett, szőlőválsággal terhelt A + 463.
hrsz. ingatlanságra 516 frtban és a bodei 196. sztkvben
felvett A + 426. hrsz. ingatlanságra 11 frtban megállá-
pított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1893. évi március hó 13-ik
napján delelőtt 10 óraker Kávás községben a község-
bíró háznál megtartandó nyilvános árverésen eladatni
fognak és pedig a kávasi + 463. hrsz. ingatlan az özv.

Csabli Józsefné javára bekebelezett haszonélvezeti jog
érintetlen hagyása mellett csak abban az esetben fog
eladatni, ha oly ár ígértetik, mely 300 frtnak megfelel,
— ellenkező esetben az árverés hatálytalanná válik s
eme ingatlanság a haszonélvezeti jog tartására nélkül,
a kitiizött határnapon ujabban s esetleg a kikiáltási
áron alól is szintén eladatik.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-
árának 10%-át, vagyis 51 frt 60 krt, 1 frt 10 krt készpénz-
ben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártolyammal
számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a.
kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t. c. 170. §. értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szá-
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszeg, 1892. évi december hó 7-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Hrabovszky, kir. tszéki bíró.

Meghívó.†)

A zalaegerszegi szövetkezeti önszegélyző egyesület rendes évi közgyűlését

f. 1893. évi február hó 19-én délután 2 óraker a községi elemi népiskola föld-
szinti helyiségében fogja megtartani, amelyre a t. egyesületi tagok tisztelettel meghivatnak.

A napi rendre kitűzött tárgyak a következők:

1. Három tagu jegyzőkönyv hitelesítő bizottság kiküldése.
2. Az igazgatóság évi jelentése.
3. A mérleg megállapítása és a 15-ik csoportbeli üzletrészeknek, a felügyelő bizottság
véleményes jelentése alapján felosztása.
4. Az 1893-ik évi költségvetés tárgyalása.
5. Az alapszabályok 50-ik §-a értelmében 4 kilépő, jelesen Deutsch Ferenc, Ragendorfer
Samu, Rosenberger Sándor és Weisz Izidor igazgatósági tag urak állásának választás
útján leendő betöltése.
6. Az alapszabályok 35. §-a értelmében a 18-ik csoport megbizottjaiul 2 egyleti tag
választása.
8. Indítványok tárgyalása.

Zala-Egerszeg, 1893. évi február 1-én.

Az igazgatóság.

†) A 6. és 7-ik számban közölt meghívóba tévedésből vétetett fel a napi rendre kitűzött tárgyak közt a
felügyelő bizottság 3 tagjának megválasztása. Szerk.

Az Első Magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat BUDAPESTEN.

1. A mezőgazdasághoz egyáltalában szükséges összes saját hazai gyártmányu, elismert kitérő gépeit és talajmívelő eszközeit ajánlja.
2. Minden, a gazdasági gépszakmába való felvilágosítással és tanácsokkal szívesen és díjmentesen szolgál.
3. Az összes gyártmányait magában foglaló képes árjegyzéket kívánatra készséggel megküldi.
4. A gyártelep Budapesten, külső váci-út 7. szám alatt van és annak megtekintése érdeklődőknek készséggel megengedtetik.

Levél-cím:

Első Magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat
Budapesten, külső váci-út 7.

Bérbeadási hirdetmény.

Méltóságos Esterházy Sándor gróf ur mezőlaki urodalmához tartozó, Veszprémmegyében Pápa város határában fekvő sávolyi gazdaság **összesen 1200 öles 910 hold területtel, 1893 május hó 1-től kezdődő 12, esetleg 15 evre,** továbbá Veszprémmegyében Mezőlak község határában fekvő szélmezei 110 holdas (a 1200 öles) felső rét, 1893. május hó 1-ével kezdődő egy, esetleg több evre bérbeadatik.

A bérleti feltételek Budapesten dr. Szébeny Antalnál (I. ker. Krisztina utca 22. szám) és Fittler Sándor számtartónál (P.-Kemenesen u. p. Nemes-Magasi, Vasmegeye) megtekinthetők és kívánatra postán is megküldetnek.

Ajánlkozók felhivatnak, hogy az ajánlandó évi bérösszeg 10%-át készpénzben bánatpénzül a Magyar Általános Hitelbanknál (Budapest, V. Nádor utca 12. szám) Esterházy Sándor gróf ur folyó számlájára lefizetvén, — ajánlatukat ezen bánatpénz lefizetésére való hivatkozással, legkésőbb 1893 február 28-ig dr. Szébeny Antalnál adják be. — Bánatpénz nélkül beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Bérbeadó uradalom fenntartja magának, hogy a beérkezett ajánlatok között szabadon választhasson s esetleg ha ezek egyikét sem találja megfelelőnek — valamennyit visszautasíthassa. Azon ajánlkozóval, kinek ajánlata elfogadatik — 1893. március havában fog a szerződés megkötetni, — az el nem fogadott ajánlatok mellett beadott bánatpénzek pedig legkésőbb 1893. ápril 1-ig fognak a jogosultaknak a Magyar Általános Hitelbanknál rendelkezésükre boesáttatni.

Kelt Budapesten, 1893 január hóban.

A mezőlaki urodalom számvevői hivatala.

A soproni kerületi kereskedelmi- és ipar-kamarától.

892/893 sz.

Pályázati hirdetmény.

Önagyméltósága a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur f. évi január hó 21-én 90 480 VI. 1892. szám alatt kelt magas leiratával felhívá ezen kamarát, hogy egy fiatal, törekvő, kellőleg képesített iparost hozzon javasiatba, akinek szakismeretének külföldön leendő fejlesztése céljából 300 frtnyi utazási ösztöndíjat fog engedélyezni.

Felhívjuk emélfogva mindazon kamarakerületünk területén lakó, vagy ide illetékes fiatal iparosokat, kik ezen utazási ösztöndíjat elnyerüi óhajtják, hogy vonatkozó folyamodványaikat legkésőbb f. évi március hó 4-ig ezen kamara elnökségéhez nyújtsák be.

Ezen folyamodványnak a folyamodó nevét, lakhelyét, családi viszonyait, erkölcsi magaviseletét, gyakorlati s elméleti tanulmányait, eddigi foglalkozását és nyelvismeretét kell feltüntetnie s ezenkívül az általa választandó iparszakma megjelölését, valamint kitűzött utitervnek részletes leírását kell tartalmaznia.

A folyamodvány során előadottak hitelt érdemlő községi, hatósági, iskolai, tanonc s egyéb bizonyítványokkal igazolandók.

Sopron. 1893. február hó 13-án.

A kerületi kereskedelmi- és iparkamara nevében:

az elnök: a titkár:

Müller Paulin sk., Kirchknopf Frigyes sk.,
kir. tanácsos.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacso, ez előtt általános labdacso neve alatt: ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Evtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi-szerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacso házi-szerül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, köhika, vértőlulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességben, szárazo fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hátiáirából, melyet e labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségeik után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 18-8. október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alulírt kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacsoiból ismét 4 csomagot küdeni sziveskedjék.

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flódnik mellett, 1887. szept. 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratát volt, hogy az Ön labdacsoi kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom. En gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodalatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten adja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsoi engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.

Knille Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagyünnem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban; már életét is megunta, melyről egyékként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az Ön kitűnő vértisztító labdacsoiból. s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889 március 27-én.

Tekintetes Úr!

Alulírott ismétlen kéri 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kitéjezni ezen labdacso értéke felett és azokat, a hol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hátiáratom tetszészerinti használatára Önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahu Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilázia 1888. okt. 8-án.

T. Ur!

Felkérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küdeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodalatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomorhajó, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsoi nálam: sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsoi csakis a Pserhofer J.-féle, az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszertárban, Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 krba kerül, bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előleges beküldésénél (mi legjobban postautalványon eszközöletik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr. 2 csomag 2 frt 30 kr. 3 csomag 3 frt 35 kr. 4 csomag 4 frt 40 kr. 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsoi a legkülönbözőbb nevek és anakok alatt utánoztatnak, ennek következtében keretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használata i utasítása a Pserhofer J. névaláírásal fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással aörös színben van elátva.

A fenti különlegességek kaphatók Török József gyógyszerész urnál Budapesten, Király-utca 12 dik szám.

Csak

az illető, a ki bevásárlásnál a „Horgony“ gyárjegyre ügyel, lehet biztos, hogy nem kapott értéketlen utánzást.

A Pain-Expeller

„Horgony“ legjobb eredményei alkalmazható csúsz, hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csipofájdalmak, tagszagatas és meg-hűtések ellen, gyakran már egy bedorzóles elegendő a fájdalom enyhülésére. Minden üveg a gyár jeggyel a

„Horgony“

el van látva és ez után könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitűnő házi-szer majdnem minden gyógyszer-tárban 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller.

valósi.